

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Somogyi Orsolya ügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Balla Árpád Gábor ügyvéd által képviselt alperes ellen, biztosítási szerződés teljesítése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2011. március 25. napján meghozott, 26.G.42.013/2010/6. számú kijavított ítélete ellen, az alperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 150.000 (százötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A **'B' Lízing Zrt.** 2005. május 3. napi kockázatviselési kezdettel Multi Casco Plus vagyonbiztosítási szerződést kötött az alperessel a ... forgalmi rendszámú, ... típusú billenőplatós tehergépjárműre. A szerződés a jármű üzembentartójaként tüntette fel a **'C' Kft-t**, amely cégnek a **'B' Lízing Zrt.** lízingbe adta a járművet. A biztosítási szerződés biztosítási eseményként határozta meg a jármű munkavégzés közben bekövetkező töréskárát. A töréskár biztosítási esemény bekövetkezése esetére az alperes a károsodások helyreállításával felmerült költségek megtérítésére vállalt kötelezettséget. A szerződésben a felek 10 % mértékű önrészt kötöttek ki. A gépkocsit a lízingbe vevőtől a felperes vette bérbe. A tehergépkocsi 2008. január 8-án tolatás közben a bal hátsó kerekével egy betonlapra hajtott, ami a terhelés alatt megemelkedett, és megrongálta az autó hátsó futóművét. Megsérült a C tengely környezete, eltört a hátsó hidat kitámasztó egyik rúd, elgörbült, deformálódott a két hátsó híd hajtását összekötő kardántengely, rongálódott a differenciálmű és a behajtó kardántengelyhez kapcsolódó rész is. A kár bejelentése után a járművet

2008. január 16-án a 'D' Kft. szemlélte meg az alperes megbízásából. A vizsgálatról készült jegyzőkönyvben a jármű sérüléseként rögzítette a C tengely és a differenciálmű sérülését azzal a megjegyzéssel, hogy cserével indokolt, valamint a C hídház és a hátsó kardántengely sérülését azzal, hogy további ellenőrzésre szorul. A gépkocsi javításának a költsége 6.495.290 forint. Az alperes a biztosítási szolgáltatás teljesítése előtt elzárkózott. A biztosítási szerződésből eredő követelésüket a lízingbe adó és a bérbeadó engedményezési szerződéssel a felperesre ruházták át.

A felperes a keresetében 5.845.761 forint tőkének, utána 2008. február 1. napjától a kifizetés napjáig járó, törvényes mértékű késedelmi kamatnak, valamint a perrel felmerült költségeinek a megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét arra alapította, hogy a biztosítási szerződésben meghatározott biztosítási esemény bekövetkezett, ezért az alperes köteles a biztosítási szerződés teljesítésére.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperesek perköltségben marasztalására irányult. Védekezésében vitatta, hogy a felperes jogosult a biztosítási szolgáltatás érvényesítésére. Hivatkozott arra, hogy a különleges jármű munkavégzése közben bekövetkezett baleset nem tartozott a biztosítással fedezett kockázatok körébe. Álláspontja szerint a biztosított jármű törése nem minősül biztosítási eseménynek, mert azt nem balesetszerű, külső erőhatás, hanem műszaki hiba, anyaghiba, anyagfáradás idézte elő. Állította, hogy a káresemény bekövetkezéséhez a jármű szakszerűtlen üzemeltetése, a megengedett terhelhetőség túllépése vezetett.

Az elsőfokú bíróság a kijavított ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.845.761 forint tőkét, utána 2008. február 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatot és 465.360 forint perköltséget. A feljegyzett kereseti illeték viselésére az alperest kötelezte. Ítéletének indokolásában úgy foglalt állást, hogy az engedményezési szerződések révén a felperes vált a biztosítási szolgáltatás iránti követelés jogosultjává, és ezzel a követelés érvényesítésére. A biztosítási ajánlat és a kötvény alapján megállapította, hogy az általános szerződési feltételekhez csatolt záradékkal a felek a biztosítással fedezett kockázatok körébe vonták a különleges járműben munkavégzés közben bekövetkezett töréskárokat is, ezért az alperes teljesítési kötelezettsége az ilyen káreseményekre is kiterjed. A perben kihallgatott tanúk vallomása és a beszerzett műszaki szakértői vélemény alapján azt a következtetést vonta le, hogy a jármű sérüléseit balesetszerűen bekövetkezett külső erőhatás okozta, ezért a káresemény biztosítási eseménynek minősül. Rámutatott, hogy a szakvéleményben jelzett bizonytalanságok a kárszemle hiányosságaira vezethetők vissza, ezért azokat az alperes terhére kellett értékelni. A jármű javításának költségét szintén a szakvélemény alapján állapította meg.

Az ítélet ellen, elsődlegesen annak megváltoztatása, a kereset elutasítása és a felperes perköltségben marasztalása, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése érdekében az alperes terjesztett elő fellebbezést. Álláspontja szerint az

elsőfokú bíróság a perben beszerzett bizonyítékokat tévesen értékelte, a bizonyítást nem folytatta le teljes körűen, döntése ellentétes a rendelkezésre álló bizonyítékokkal. Hivatkozott arra, hogy a perben beszerzett műszaki szakértői vélemény nem alkalmas arra, hogy bíróság döntésének alapjául szolgáljon. Kifogásolta, hogy a szakértő nem tudta meghatározni a sérülések kialakulásának a folyamatát, sem azt, hogy a jármű előre vagy hátra mozgott a sérülések keletkezésekor. Előadta, hogy a kárfelvételt végző szakértő a jármű alkatrészein nem talált baleseti jellegű külsérelmi nyomokat. Rámutatott, hogy a szakértő is csak valószínűsíteni tudta a külső erőhatás megtörténtét. Sérelmezte, hogy a szakértő annak ellenére nyilatkozott az alkatrészek sérüléséről, hogy a fényképeken nem tudta beazonosítani egyértelműen az alkatrészeket. Az alperes okfejtése szerint a szakvélemény arra sem adott kielégítő választ, hogy milyen módon következett be a differenciálmű és a féltengely törése. Fenntartotta azt az álláspontját, ami szerint a jármű sérüléseit annak túlterheltsége okozta.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására és az alperes másodfokú perköltségben marasztalására irányult.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a perbeli jogvita érdemi elbírálásához szükséges mértékben helyesen tárta fel. Az így megállapított tényállásból helyes jogi következtetést vont le, és az arra alapított érdemi döntése is helytálló. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és annak az ítélet indokolásában kifejtett jogi indokaival maradéktalanul egyetértett, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, és a Pp. 254. § (3) bekezdésének alkalmazásával csupán utal az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokaira.

Az alperes fellebbezésével kapcsolatban az ítéltábla az alábbiakra mutat rá:

Az alperes a fellebbezését a perben rendelkezésre álló bizonyítékok helytelen mérlegelésére és a perben beszerzett szakvélemény bizonytalanságaira alapította.

A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

A Pp. 164. § (1) bekezdése kimondja, hogy a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el.

Ennek a törvényi rendelkezésnek az alapján az alperes tagadásával szemben a felperest terhelte a biztosítási esemény bekövetkezésének a bizonyítása.

A felperes tanúvallomásokkal bizonyította azt, hogy a biztosított gépjárművet közvetlenül a gépjármű sérüléseinek bekövetkezését megelőzően külső erőhatás - a felbillenő betonlap ütése - érte. A perben beszerzett műszaki szakértői vélemény megállapította, hogy a jármű sérülései nagy valószínűséggel egy időpontban, külső erő hatására keletkeztek és nem műszaki hiba vagy anyagfáradás következményei. Ezzel a megállapítással a szakvélemény a tanúk vallomását támasztotta alá.

Az írásban előterjesztett, majd szóban kiegészített szakvéleményből kitűnik, hogy a biztosított jármű sérüléseinek oka azért nem volt megállapítható teljes bizonyossággal, mert az alperes megbízottja a kár megszemlélésekor olyan fényképfelvételeket és feljegyzéseket készített, amelyek nem voltak alkalmasak a sérülések későbbi rekonstruálására, a sérült alkatrészek egyértelmű beazonosítására, és a sérülések okának meghatározására.

A Pp. 315. §-a értelmében aki kötelezettsége teljesítéséhez vagy joga gyakorlásához mást vesz igénybe, ennek magatartásáért felelős.

Az alperesnek a biztosítási szerződésből eredő kötelezettsége, illetve joga volt a kárszemle megtartása. Ennek a szerződésből eredő jogának a gyakorlásához, illetve kötelezettségének a teljesítéséhez vett igénybe az alperes megbízottat. A megbízott, mint teljesítési segéd, tevékenységének a hiányosságait a Ptk. 315. §-a alapján az alperes terhére kellett értékelni.

A Ptk. 557. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a biztosítási esemény bekövetkezése után a biztosított vagyontárgy állapotában a biztosított a szabályzat által megállapított határidőn belül csak annyiban változtathat, amennyiben ez a kárenyhítéshez szükséges.

Ennek a rendelkezésnek az értelmében a felperest a kárszemle megtartásáig terhelte a biztosított vagyontárgy változatlan állapotban való megőrzésének a kötelezettsége. Ennek a kötelezettségnek a felperes eleget tett, így a felperes részéről nem mutatható ki olyan kötelezettség mulasztás, ami lehetetlenné tette volna annak a kiderítését, hogy a jármű sérülései milyen okból következtek be.

Az a körülmény, hogy a felperes szakértői véleménnyel nem tudta kétséget kizáróan alátámasztani azt, hogy a jármű sérüléseit a felbillenő betonlap okozta, kizárólag az alperes teljesítési segédjének a magatartására vezethető vissza. Az alperes érdekkörében eljáró megbízott mulasztása pedig nem értékelhető a felperes hátrányára.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a perben rendelkezésre álló bizonyítékok és adatok Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelő okszerű és helyes mérlegelésével állapította meg tényként azt, hogy a biztosított jármű sérülései egy időpontban külső erő hatására keletkeztek. Az elsőfokú bíróság helyesen vonta le ebből a tényből azt a jogi következtetést, hogy a biztosítási esemény bekövetkezett és beállt az alperes kötelezettsége a biztosítási szolgáltatás teljesítésére.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a szerint alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest másodfokú perköltség megfizetésére.

, 2011. november 25.

. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke, Dr. Lente Sándor s. k. előadó bíró, Dr. Csóka István s. k. bíró